

dan, som jeg kunde ønske, men det er dog i den Retning, som jeg har udtalt mig for.

Ser man paa den Plan fra Arkitekt Jørgensen, der har været forelagt Udvalget, og som nu er trykt og omdelt, vil man se, at der er anbragt nogle flere Porte paa Forbindelsesbygningerne. Men det er Hensigten med de stillede Ændringer, at denne Plan skal omarbejdes særlig paa dette Punkt, saa at man vil faa endnu mere Plads, f. Eks. ved i Stedet for disse Porte at lade den Forbindelsesgang, der ønskes fra Ministerens Side, mellem Ministerbygningen og Rigsdagen og paa den anden Side mellem Repræsentationslokalerne og Kirken, bæres af Piller, saa at saa lidt som muligt af denne Plads bliver beslaglagt, og saa meget som muligt bliver til Raadighed for Færdselen. Derved bliver ogsaa Pladsen indenfor mere aaben, end hvis Bygningerne kom til at staa i deres fulde Udstrækning, og Pladsen faar mindre Karakter af en Rigsdagsgaard og i højere Grad Karakter af en Plads.

Jeg maa maaske i Forbindelse hermed omtale det af det ærede Medlem for Esbjerg stillede Ændringsforslag under Nr. 2. Naar jeg i sin Tid udtalte mig for Arkitekt Clemmensens Plan, som ganske vist ikke tilsigtede en saadan Nedrivning, som det ærede Medlem foreslaar, var det dog med den Tanke, at den gamle Biblioteksbygning, som efter Bibliotekets Flytning vanskeligt vil kunne gøres anvendelig til andet Brug, en Gang med Tiden maatte nedrives, hvorved man vilde faa endnu større Plads foran Rigsdagsbygningen end efter Arkitektens Plan. Det nævnte Ændringsforslag tiltaler mig i høj Grad, og jeg kan ikke undlade at give det min Stemme, idet det gaar i Retning af at gøre Rigsdagsbygningen saa præsentabel som muligt og skaffe saa meget Lys og Luft udenom den, som paa nogen Maade muligt.

Endvidere ønsker jeg at fremhæve, at man her slaar fast, at der skal være Færdselslinier ved alle Slottets 4 Hjørner, saaledes at man kan komme igennem baade fra Slotspladsen ind til Gaardene og fra disse ind til Ridebanen og derigenom videre ud til Vesterbro, naar saadanne Færdselslinier maatte vise sig nødvendige.

Med Hensyn til selve Rigsdagsbygningen maa det siges, at den oprindelig foreliggende Plan blev kritiseret stærkt fra mange Sider, og jeg var selv med til at angribe den. Men nu foreligger den i om-

arbejdet Skikkelse, hvor der er taget Hensyn til adskillige af de fremkomne Indvendinger. Endvidere er det forudsat, at hvad man her slaar fast, er de forskellige Dele af Bygningen, som skulle være til Raadighed henholdsvis for Rigsdagen, for Kongehuset og for Højesteret, men at man i det enkelte forbeholder sig Ret til at gøre Forandringer. Man vil vel neppe nogen Sinde være i Stand til at fremlægge en Bygningsplan, der i alle Henseender kunde følges blindt, som den blev vedtagen. Jeg skal saaledes nævne, at man ved Opførelsen af Københavns Raadhus vel i Hovedtrækkene fastslog Planen og Bygningens Indretning, men man var paa det rene med, at der under Opførelsen kunde fremkomme andre Planer i det enkelte, der vilde kunne vise sig hensigtsmæssige, idet der kunde opstaa Trang til Forandringer af de oprindelig planlagte Lokalteter. Og man traf da den Ordning — og det kunde maaske være, at man under denne Sags Behandling kunde komme til en lignende Ordning —, at man nedsatte et Udvalg til sammen med Arkitekten at være opmærksom paa Bygningens Indretning, og gav dette Udvalg en vis Myndighed til at foretage Forandringer, dog saaledes, at hvis disse vare større, end Udvalgets Kompetence gav Ret til at foretage, skulde de accepteres af Kommunalbestyrelsen. En lignende Ordning kunde man træffe her, saa at Rigsdagen ved et saadant Udvalg sammen med Ministeren og Arkitekten kunde faa Indflydelse paa, hvorledes Rigsdagens Lokaler skulde ligge for hinanden.

Jeg skal hermed anbefale det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af, med den Motivering, jeg her har tilladt mig at fremsætte.

Alfred Christensen: Det er meget nedtrykkende at skulle tale om et Forslag, hvis Skæbne man i Forvejen kender. Saaledes som Sagen foreligger, vide vi alle paa Forhaand bestemt, i hvilken Skikkelse den vil blive vedtagen, og at den vil blive vedtagen, hvilke Grunde der end kan anføres derimod, og med hvor megen Ulyst de enkelte Stemmer af Flertallet end maatte blive afgivne. Dette, at man ved det paa Forhaand, gør hele Sagen noget trist og betænkelig.

Den ærede Ordfører for Flertallet blev kaldt tilbage af Formandens Klokke ved en Omtale af den Uenighed, der havde hersket i Udvalget. Belært af det Eksempel skal jeg ikke omtale noget vedrørende